

RETROSPEKTIVA DOSADAŠNJEG ZNANSTVENOG I DRUŠTVENOG RADA PROFESORA DRA ING. NIKOLE NEIDHARDTA

U POVODU NJEGOVOG STUPANJA U MIROVINU

Gotovo već punih pet decenija djeluje plodno i harmonično u znanstvenom, pedagoškom i društvenom pogledu, donedavna — do odlaska u mirovinu — doajen nastavničkog kolegija Šumarskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, redovni sveučilišni profesor dr ing. Nikola Neidhardt.

Rad i djelovanje markantnih osoba nije lako u nekoliko redaka opisati naprosto radi toga jer se kod takvih, cjelovitih pripadnika ljudskog društva isprepliću mnoge pozitivne značajke, koje formiraju tu osobu kako one široko ljudske tako i one uže stručne. Svatko tko je imao posla ili dodira ili ga ima s prof. Neidhardtom mogao je osjetiti te značajke. A s njime su dolazili u kontakt, njemu su se obraćali za savjet i tražili njegovu suradnju kako studenti, tako i profesori i znanstveni radnici njega mole za savjet njemu se obraćaju službenici, kolege, radnici, rođaci, on djeluje u šumarskim udruženjima, Geodetskom društvu, Jugoslavensko-švedskom društvu i drugdje. Njega nalazimo pri gradnji fakultetskih zgrada, pri osnivanju fakultetskih nastavnih objekata, pri izdavanju fakultetskih edicija, formiranju satnice, nastavnog plana, statuta fakulteta itd itd. Svuda pokazuje svoju

kreativnu sposobnost, originalnost, poštovanje tuđeg mišljenja, razumijevanje i solidarnost. Radi tih njegovih značajki stekao je veliki krug prijatelja i poštovalaca. Svojim studentima, suradnicima, znancima prenosi optimizam te podižu njihovo samopouzdanje. Zato je njegova sjetva, može se mirne duše reći bila i jest vrlo plodna, pa ne će ni žetva izostati. Vrlo vjerojatno, sredina u kojoj je djelovao, premnogi njegovi studenti, suradnici, kolege i znanci nisu ni svjesni utjecaja stavova prof. Neidhardta. Njegovi stavovi su sinteza visokih kriterija, tolerancije i vjere u kreativnog čovjeka.

Prof. dr Nikola Neidhardt rođen je 6. 12. 1902 u Zagrebu u velikoj, skladnoj obitelji. Završio je god. 1921. zagrebačku Donjogradsku (II) klasičnu gimnaziju koja je u njegovu optimističku psihu unijela sistematičnost za — izgleda — čitav život. Unatoč teškog poboljevanja na plućima u mlađim svojim godinama on ostaje unatoč svega na visini, on ostaje optimist. U kontaktu s drugima ne osjeća žalac gorčine, nema odbojnosti. On privlači na suradnju; na kreativnost; sve prije nego li što bi se osjetio igdje kakav žalac. Možda su ga baš njegove zdravstvene poteškoće usmjerile na studij šumarstva. Taj je studij završio s odličnim uspjehom na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu god. 1926. Već u godini 1927. doktorira na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu u Zagrebu na osnovu svoje disertacije pod naslovom: »O efektu trupljenja«. Kratko je vrijeme asistent u Zavodu za šumske pokuse, i to od god. 1928. do 1930. Te godine postaje docent za geodeziju na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu. Predaje geodeziju studentima agronomije kroz dva semestra te studentima šumarstva Terensko crtanje dva semestra i Geodeziju dva semestra. U to vrijeme surađuje s profesorima Geodetskog odsjeka Tehničkog fakulteta u Zagrebu na terenskim geodetskim radovima, a uz pomoć Poljoprivredno-šumarskog fakulteta organizira i učvršćuje tada-nji Kabinet za geodeziju i uključuje se u nove samostalne znanstvene radove. U to je vrijeme od god. 1928. u više uzastopnih godišnjih turnusa biran za tajnika Jugoslavenskog šumarskog društva sa sjedištem u Zagrebu. Zajedno s prof. dr Franjom Bučarom bio je vrlo aktivan i kao tajnik Švedsko-jugoslavenskog društva od god. 1931. nadalje. Gotovo nijedna godišnja skupština Udruženja studenata šumarstva od god. 1930. do 1940. nije prošla bez njegovog učešća.

Godine 1936. odlikovan je francuskim ordenom »Mérite agricole« oficirskog stupnja, god. 1937. oficirskim krstom bugarskog ordena Sv. Aleksandra, a god. 1938. švedskim ordenom Gustava Vase I stupnja.

Prof. Neidhardt bio je uvijek poklonik lijepoga. To lijepo traži svuda: u glazbi, u djelima slikara, kipara i arhitekata, kazališnih autora. Tu svoju ljubav za lijepo ne zatvara sebično u svoju intimu nego želi to lijepo približiti i okolini prije svega studentima. Zato ih ne samo potiče na doživljavanje tog kompleksa nego ih vodi iz godine u godinu na izložbe, u galerije, muzeje i tumači ili sam ili organizira tumačenje umjetničkih djela.

Godine 1940. postaje vanrednim profesorom, a god. 1946. redovnim profesorom geodezije. Dekan Šumarskog fakulteta bio je u dva navrata i god. 1947. i u godinama od 1964. do 1966. Koliko god je uvijek propagirao visoke kriterije za život Sveučilišta i njegovih pripadnika jedan je od aktivnih pobornika i realizatora demokratizacije upravljanja fakultetom. Odmah iza god. 1945. on je spiritus movens proširenih svakotjednih sastanaka sveg

nastavnog i pomoćnog nastavnog osoblja i izvan formalnih sjednica vijeća nastavnika Šumarskog fakulteta u Zagrebu gdje je bilo prilike da ne samo profesori i asistenti nego i kolege iz privrede iznose svoja gledišta i sudjeluju u raspravama koje se tiču fakultetskog života u najširem smislu.

Sudjeluje pri osnivanju, organizaciji i razvijanju fakultetskih šumskih objekata, fakultetskih institucija, u radu Zajednice šumarskih fakulteta, u organizaciji I Kongresa geodetskih inženjera i geometara, kao član uredništva Geodetskog lista, itd.

Na osnovu prijedloga republičkog Saveza geodetskih inženjera i geometara u znak priznanja za plodonosan rad i za zalaganje za napredak struke među ostalim kolegama izabran je god. 1965. za počasnog člana Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije.

U mirovinu je stupio 1. 1. 1974. Publicistički opus profesora dr Neidhardta vrlo je opsežan i obuhvaća preko 200 tiskanih radova. Od toga pedesetak znanstvenih radova i dvanaest udžbenika. Ti znanstveni, stručni radovi i udžbenici pretežno tretiraju geodetske probleme, dotično geodeziju. Sa područja šumarskih znanosti dotično šumarstva obrađivao je probleme dendrometrije, inventure šuma i šumarske nastave. Sa područja geodezije produbljuje i unapređuje tematiku koja zasjeca u domenu geodetskih instrumenata, metoda rada i geodetsko-matematskih problema. Rado su bili čitani i vrlo dobro primljeni njegovi Osnovi geodezije (I, II i III svezak) te Geodetski priručnik kojega je izdala grupa profesora sa tadašnjeg Geodetskog odjela Tehničkog fakulteta t. j. profesori Nikola Čubranić, Mato Janković i Slavko Macarol u zajednici s profesorom Nikolom Neidhardtom. U Šumarskom listu, a naročito u Geodetskom listu objavio je prikaze djela i stručne literature, a napose prikaze članaka iz pojedinih brojeva švedskih, norveških, holandskih, njemačkih, švicarskih i finskih geodetskih časopisa mnogih godišta.

Posebno mjesto u njegovom publicistikom radu čine članci u Geodetskom listu posvećeni temama Terminologija u kojima je također pokazao svoju oštroumnost, iskustvo, širinu i toleranciju tražeći i braneći kako ono što je jezično lijepo tako i ono što tehnički, dotično terminološki najopravdanije.

Želimo prof. dr Nikoli Neidhardt u mnogo zdravlja, dug život i dalje uspjehe u radu, kojemu se još uvijek posvećuje kao što se posvećivao u dosadašnjem životu kojega je najvećim dijelom nesebično poklanjao za dobro društva u kojem je djelovao

Zdenko Tomašegović